

Защитни мерки по вноса

Защитни мерки могат да се прилагат в случаи, когато производители на определена стока от Общността са претърпели или са застрашени да претърпят сериозна вреда от внезапно, непредвидимо и рязко нарастване на вноса в ЕС на подобна или пряко конкурентна стока.

Целта на защитните мерки е да се даде възможност на индустрията да предприеме необходимите мерки, за да може да приспособи към променените условия – поради това въвеждането на защитни мерки винаги изисква поемане на ангажимент за реструктуриране. За разлика от антидъмпинговите и антисубсидийни мерки, защитните мерки не се фокусират върху наличието или не на нелоялна търговска практика, поради което условията за въвеждането им са по-строги. Друга съществена разлика е, че защитните мерки се прилагат спрямо вноса на подобни или пряко конкурентни стоки от всички страни (изключение се прави само за развиващи се страни с нисък дял на вноса на разглежданата стока в ЕС).

Преди да се въведе защитна мярка, е необходимо да се установи, че нарастването на вноса на подобни или пряко конкурентни продукти е:

- рязко и непредвидимо;
- причинява или заплашва да причини сериозна вреда на местната индустрия (под сериозна вреда се разбира по-високо ниво на вредата в сравнение със съществената вреда, която се разглежда при антидъмпинговите и антисубсидийни разследвания);
- въвеждането на защитна мярка е в интерес на ЕС (допълнително изискване на законодателството на ЕС в сравнение с правилата на СТО).

Защитните мерки могат да се прилагат под формата на количествени ограничения по вноса (квоти) или автоматично лицензиране на вноса (surveillance).

ЕС прилага сравнително рядко защитни мерки по вноса.